

GESCHIEDENIS ENZK.

Gegevens uit 2 notulenboeken over de periode 1926 tot 1954 en gesprekken met een aantal oud leden en oud dirigent;

Opgericht in 1901 op 15 mei.

Uitgaande van de oudste foto's bestond het korps al vlog uit een 30 tal spelende leden. Eerst een fanfare bezetting maar vanaf ong. 1925 een harmonie bezetting.

De jaarlijkse uitvoeringen werden met toneel en samen met de zangvereniging Cresendo gegeven. Ook had men samen een demontabele muziektent. Om de kas te spekken organiseerde men soms een bal, tenminste als de burgemeester zijn goedkeuring gaf wat niet altijd gebeurde. Het 25 jarig jubileum werd gevierd met een groot feest waarvoor het bestuur f150,- beschikbaar stelde. Ook werd een groepsfoto gemaakt. Het bestuur bestond toen uit 8 of 9 niet spelende leden, die bij het marcheren voorop liepen, meestal waren het notabelen en caféhouders van het dorp. O.a. was meester Ocké vele jaren voorzitter.

In de jaren 30 was het moeilijk om financieel rond te komen. De jaaruitgaven bedroegen ong. f500,-, en verschillende malen moest er een beroep gedaan worden op de directeur (was dirigent), de onderdirecteur en de bode om 10% van hun loon in te leveren, terwijl de contributie verhoogd werd van een kwartje in de maand naar een dubbeltje in de week. Dirigent in deze moeilijke tijd was Dhr. Schirris, die o.a. de ENZK mars heeft geschreven, die we helaas niet hebben teruggevonden. Het eerste jaar van de oorlog lag alles stil, maar in '41 werden de repetities weer hervat.

Na de oorlog bloeide de vereniging enorm op en had men wel 49 spelende leden. In '47 werd Dhr. Jasper Anthonisse als nieuwe dirigent aangesteld en werd er naar het concours gegaan. Binnen een paar jaar klom men op van de 3de afdeling naar afdeling Uitmuntendheid, er werd zelfs al over gedacht om naar Kerkrade te gaan (wereldkampioenschap). Ook het solistenconcours te Hoek in 1950, waar vele ENZKers aan deelnamen, was een succes. Dirigent Jasper had een harde strenge hand, waardoor menig leerling huilend thuis kwam en een aantal leden hun instrument inleverden, daar zij niet aan de gestelde eisen konden voldoen.

In 1950 werd voor f7000,- nieuwe instrumenten gekocht. Maar drie jaar later begon de malaise, een flink aantal leden verhuisden naar elders en door financiële problemen moest men dirigent Anthonisse ontslaan en werd Pietje Vergouwe van onderdirecteur tot directeur gepromoveerd tegen f300,- per jaar. Ook stopten hier de notulen.

Een korte tijd hanteerde Eduard Snoek de dirigeerstok en van 58 tot 65 was Piet Eekman de dirigent voor een afgeslankte groep van een 20 tal muzikanten. Men ging door tot een man of 8 en toen viel het doek.

Na de geboorte van Prins Willem Alexander in '67 werd door Janna Tazelaar- de Blaeij een oprichtingsvergaderingvergadering o.l.v. burgemeester Hanssen belegd. Op 1 juni startte men opnieuw met 16 leden onder dirigent Meertens. Na een jaar kwam er tevens een drumband bij, de Roffelaars. Het gevolg was, dat ENZK in '72 weer stil viel. De Roffelaars vierden nog net hun 10 jarig jubileum- en toen werd het heel stil in Hoek!!

CRISIS IN 1934.

In de notulen lezen we: "De inkomsten en uitgaven worden voorgelezen en met de oude salarissen en contributie komen we aan een geweldig te kort over 1934, daar de gemeentesubsidie ook weer al met f50,-- is verminderd. Dus is het gewone redmiddel salariskorting en hogere belasting in den vorm van contributie." Doch zegt de penningmeester "het is hier geen minister die beveelt maar een penningmeester van een vereniging die de medewerking van alle leden vraagt om de vereniging op de been te houden." U begrijpt dat het een lange zware vergadering werd die avond. Eerst wordt dirigent Dhr. Schirris gevraagd om f50,-- van zijn salaris van f200,-- in te leveren. Dhr Schirris gaat niet akkoord, daar hij veel meer voor de vereniging doet dan eerst is overeengekomen. Daarna wordt de onder dirigent Vergouwe werktijdverkorting aangeboden waardoor zijn salaris van f50,-- wordt gehalveerd. Deze gaat echter ook niet akkoord omdat de dirigent ook niet wilde inleveren. Daarna wordt het bodeloan verlaagd van f18,-- naar f15,-- , maar bode van Stralen zegt dat hij dan geen hout en petroleum meer voor de kachel kan kopen. Dan maar contributieverhoging van 25 cent per maand naar 10cent per week, wat met meerderheid van stemmen wordt aangenomen. Het eind van deze zware vergadering geeft toch nog hoop als dirigent Schirris zich spontaan meldt als donateur voor f25,-- per jaar. Deze sympathieke daad wordt met een hartelijk applaus der aanwezigen begroet.

VROUWEN IN DE MUZIEK.

Als u foto's ziet van ENZK van vroeger valt het misschien op dat er geen vrouwen op staan. Dit is een groot verschil met nu zoals U ziet. Nu hebben we zelfs een vrouwelijke dirigente en zelfs de mannen hopen dat ze nog lang voor de groep zal staan. In de notulen lezen we dat in 1938 beslist wordt dat er geen vrouwelijke leden in de vereniging worden toegelaten. Omdat er al een paar meisjes in opleiding zijn is men wel zo tolerant dat ze hun opleiding mogen afmaken maar dan stopt het. Pas in 1954, na de enorme teruggang in leden, krijgt dirigent Vergouwe toestemming vrouwelijke leden toe te laten. Bij de heroprichting in 1967 verschijnt er dan toch een vrouw aan het front en wel de uit Brabant afkomstige Ria Jacobs op de kleine trom.

HET DRIEMANSCHAP.

Rond 1926 werd het Driemanschap gesloten met Zaamslag en Axel. Dit hield eerst in dat de drie korpsen eenmaal per jaar gezamenlijk muziek brachten op alle drie de plaatsen. Later werd het teruggebracht naar een gezamenlijk optreden in een van de drie plaatsen. Dit driemanschap heeft zo'n 30 jaar stand gehouden. Het was steeds weer een hele belevenis zo'n dagje uit. Meestal reisde men met de tram en er werd dan ook een extra tram ingezet. In die tijd kregen de grote trommeldrager (op de rug) en de vaandeldrager een vergoeding. Ook werd er loonderving betaald en kregen leden soms verteergeld mee. De grotere instrumenten en de trommels werden dan vooraf al vervoerd met de bodedienst. In de notulen van 1939 lezen we dat de vaandeldrager tijdens het optreden in Axel wel aanwezig was, maar de stok was vergeten, dus kon hij geen vaandel dragen. Het bestuur besliste dan ook geen vergoeding van f2,50 te geven wat het tekort op de rekening ten goede kwam.

HET PETTENFONDS.

Het idee van muziekpetten kwam al eerder in de notulen voor, maar door geldgebrek werd dit uitgesteld. In 1938 werd besloten dat de vereniging deze zou kopen en dat de muzikanten de helft moesten betalen waarna de pet hun eigendom was. Er werd dan een Pettenfonds gesticht waarin de eigen bijdragen van de leden werd bijgehouden tot dat de pet hun eigendom was. In 1946 lezen we; Dhr. P. Dieleman vraagt of er nog geen nieuwe petten aangeschaft kunnen worden. De voorzitter leest dan het antwoord voor dat ontvangen is op een schrijven aan die firma welke onze petten heeft geleverd. Het antwoord luidt dat er nog geen grondstoffen voor dergelijke petten aanwezig zijn, maar dat men ons schrijven genoteerd heeft, en ons in kennis zal stellen wanneer de mogelijk van levering bestaat. Er wordt opgemerkt dat bepaalde leden hun pet nog niet hebben afbetaald en ex. leden hun pet niet hebben ingeleverd. De nieuwe petten van na de oorlog kosten 10,50 en dat is 5x de prijs van 1938.

Na sommige uitstapjes gebeurde het nog al eens dat men de week erop op zoek moest naar achtergebleven petten zoals na het concours in Groede waarbij op de terugweg de kermis in Biervliet werd bezocht.

DE MUZIEKTENT.

Een demontabele muziektent was het gezamenlijk eigendom van de zangvereniging Cresendo en ENZK. Dit gaf nog al eens problemen bij het opzetten en afbreken voor en na feestelijkheden. Later werd dit werk uitbesteed, maar dan waren de kosten hiervan weer een probleem. In 1950 wordt de muziektent verkocht aan de gemeente Terneuzen voor f500,--. Misschien is dit nog wel een van de 2 kiosken die nu in Terneuzen worden gebruikt en waarvan wij er ook één mogen gebruiken bij

festiviteiten? Daarna is er met vrijwilligers een vaste tent gebouwd op de markt. Door het ter ziele gaan van de muziek en de vraag naar parkeerruimte voor auto's heeft deze er niet zo heel lang gestaan.

TOMATEN.

Er staat nergens geschreven wanneer, maar waarschijnlijk tijdens het feest van 350 jaar Terneuzen, was ENZK ook uitgenodigd om op te treden. En volgens de verhalen waren ze in Terneuzen een beetje jaloers op ENZK omdat de ENZKers zo goed konden marcheren. Het begon al bij de brug, waar de slagboom plotseling omlaag kwam en op een haar na onder dirigent Vergouwe miste. In de Nieuwstraat huppelden een paar jongelui dwars door het spelende korps, waarbij een van de spelers zich boos maakte en een gast een schop onder zijn kont gaf. Tijdens het concert op de markt werd men zelfs met tomaten bekogeld. Enkele spelers van ENZK waren zo kwaad dat men maar net kon voorkomen dat ze hun instrumenten in het publiek smeten. Dit was gelukkig een uitzondering, want meestal was het een groot feest als ENZK ergens anders optrad.

DIRIGENTEN NA DE HEROPRICHTING

Onze eerste dirigent na de heroprichting in 1994 was André Verschelling uit Axel, maar na een jaar verhuisde hij naar Brabant.

Toen was Adrie de Pooter bereid hem op te volgen. Daarna volgde Patrick Geerts (een Belg) waarmee we bijna naar een concours in Middelburg zijn gegaan. Maar zijn streven naar hogerop was voor onze bezetting een beetje teveel en om een half korps huurlingen mee te nemen ontnam onze spelers de lol van muziek maken. Tenslotte zijn we "Elk Naar Zijn Krachten" en werd het concours tijdig afgeblazen. Na Patrick, die het momenteel goed doet in het westen met o.a. een eigen muziekschool en dirigent is van een paar fanfares en een groot jeugdorkest, kwam Josje de Regt in beeld. Ze was pas afgestudeerd aan het conservatorium en vond samen met haar vriend een stekje in Sas van Gent. Josje begon ook een eigen muziekschooltje en gaf op Hoek les op klarinet en sax. Zij zag kans om een jeugdgroepje op gang te krijgen. Dit was hard nodig voor het voortbestaan van de vereniging.

We begonnen als vereniging zelf met AMV, klarinet, sax, dwarsfluit en slagwerk lessen op Hoek, zodat ouders verlost waren van het heen en weer rijden naar Toonbeeld in Terneuzen. Na een aantal jaren had ze hogere ambities en moesten we op zoek naar een nieuwe dirigent. Uit de sollicitaties werd Johan Famay (uit België) gekozen. Een rasmuzikant, die zelf bij een concert het publiek goed vermaakte op zijn accordeon. Soms zat hij ineens 14 dagen in China. Later bleek dat hij een lief had daar en nadat hij er een verblijfsvergunning van 3 maanden had gekregen, hebben we hem niet meer gezien. Hierna kwam Jenny Lambrecht-Clauws,

ook van over de grens, die ons nu weer al een aantal jaren leidt en veel tijd aan jeugdopleiding en de jeugdgroep besteedt, tot ieders tevredenheid.

Piet Feleus.